

FAMU
FEST. vs. íti
@CASU

Sítě jsou tématem nejen letošního, již 40. ročníku, FAMUFESTu ale také této retrospektivní výstavy. Její důležitou součástí jsou rozhovory s organizačními týmy, oceněnými zahraničními studenty z minulých let nebo anketa s dnešními studenty FAMU. Respondenti tak rekonstruují síť festivalu, která se rozpíná od pražského organizačního týmu až za hranice naší země, z minulosti do současnosti. Výstava tuto síť odráží.

Letošní výstava za mnohé vděčí výstavě ke 30. výročí FAMUFESTu, kterou zorganizovala tehdejší ředitelka festivalu Bára Kamarytová. Za deset let se ale mnohé změnilo, jak již je u FAMUFESTu zvykem. Festival je proměnlivý a neustále se vyvíjí, proto bylo také třeba se ohlédnout za poslední dekádou jeho existence. Měnila se nejen místa konání, koncepce festivalu, ale i vztah k soutěžnímu charakteru FAMUFESTu.

U prvních ročníků festival představoval způsob, jak se spolužáky sdílet své filmy a zároveň je představit širší veřejnosti. Studenti si festival organizovali sami jen s limitovanými zásahy pedagogů či vedení školy. Přesto se ale z přehlídky studentských filmů stal festival pevně spjatý se svou institucí. Samotná změna názvu odráží posun od „přehlídky filmařského mládí“ až k současnému, kulturně etablovanému FAMUFESTu. Festival v průběhu let nezměnil jen svůj název, ale i definici.

Sbírka festivalových katalogů a programů předchozích ročníků je přehlídkou hledání ucelené, nejen vizuální identity. Některé starší ročníky navazovaly na klasickou koncepci velkých filmových festivalů, zatímco v současnosti jsou ročníky spíš konceptuální – téma neovlivňuje jen vizuál (katalogy, merch nebo ceny), ale i dramaturgii. Jenže ani fyzické materiály nejsou nesmrtelné. Mnohé katalogy jsme nedohledali, některá kina (stejně jako festival sám) změnila svůj název a funkci, neboť se musela přizpůsobit běhu času, některá dokonce zanikla. I proto spoléháme na pamětníky festivalu, jejich vlastní sítě vzpomínek na FAMUFEST a jeho dlouhý vývoj.

Zmapovat čtyřicet let jednoho festivalu je nelehký úkol, v limitech výstavy nerealistický. Zaměřili jsme se proto na vybraná témata a jejich shrnutí, spíš než na komplexní, či naopak detailní popisy konkrétních událostí. I v naší síti vývoje jsou mezery – ztracené katalogy a nezmapované ročníky. Proto bychom rádi návštěvníky z řad pamětníků předchozích ročníků vyzvali, aby se pomocí formuláře, na který odkazuje QR kód níže, podělili o své vlastní vzpomínky na FAMUFEST. Děkuje!

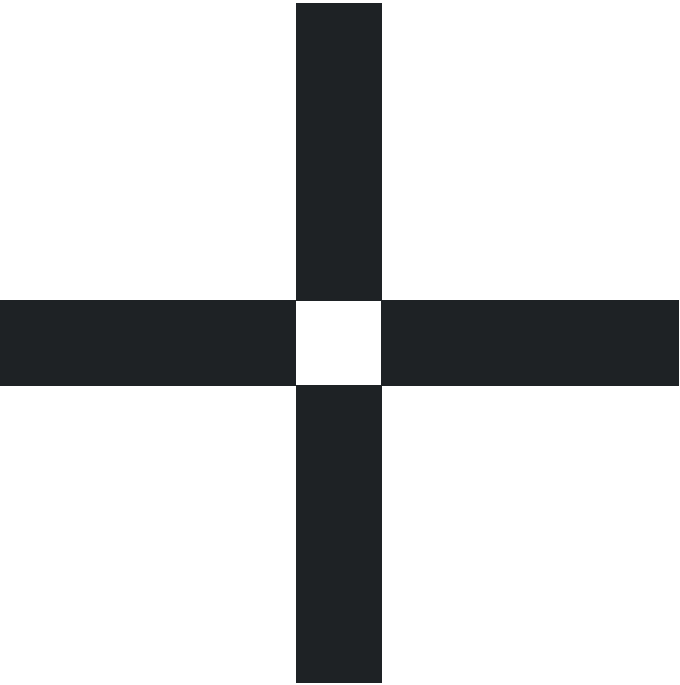
CO VŠECHNO VÍME O HISTORII FESTIVALU?

název	ročník	datum konání	místo konání	hlavní organizátoři
Festival SUOČ 1983 I. přehlídka filmařského mládí	1.	18. –20. března 1983	Palác Savarin a Ústřední klub školství a kultury	Václav Marhoul, Petr Nikolaev a Irena Pavlásková
Festival SUOČ 1984 II. přehlídka filmařského mládí	2.	13.–15. dubna 1984	Palác Savarin a Ústřední klub školství a kultury v Praze	?
Festival SUOČ 1985 III. přehlídka filmařského mládí	3.	?	?	?
Festival SUOČ 1986 IV. přehlídka filmařského mládí	4.	21.–23. listopadu 1986	Kino Klub a Studio FAMU	?
Festival SUOČ 1987 V. přehlídka filmařského mládí	5.	13.–15. listopadu 1987	Bruselský pavilon PKJOF	?
Festival SUOČ 1988	6.	?	?	?
Festival 1989	7.	Únor 1989	Městská knihovna v Praze – Ústřední knihovna	?
1990	Festival se nekonal.			
Festival FAMU 1991	8.	24.–26. ledna 1991	Kino Orlik, Terronská 6, Praha 6	Petr Zapletal
Festival FAMU 1992	9.	?	Městská knihovna v Praze – Ústřední knihovna	Petr Zapletal
Festival FAMU 1993	10.	21.–23. května 1993	Městská knihovna v Praze – Ústřední knihovna	Petr Zapletal
Festival FAMU 1994	11.	21.–23. dubna 1994	Městská knihovna v Praze – Ústřední knihovna	Petr Oukropec a Pavel Strnad
Festival FAMU 1995	12.	21.–23. dubna 1995	Divadlo Archa	Petr Oukropec, Pavel Strnad, Marek Najbrt, Pavel Klusák a Robert Geisler
Festival FAMU 1996	13.	8.–11. května 1996	Palác kultury – Kongresové centrum	David Promberger a Viktor Janský
Festival FAMU 1997 Sobě-tobě-době	14.	2.–4. května 1997	Divadlo Archa	Jan Gogola ml., Stanislav Zeman, Mária Procházková, Benjamin Tuček a Dan Sirotek
Festival FAMU 1998 Neznámé	15.	2.–4. dubna 1998	Divadlo Archa	Vít Janeček a Mária Procházková
Festival FAMU 99 "přímý přínos"	16.	1.–3. května 1999	Divadlo Archa	Vratislav Šlajer, Pavel Čechák a Martin Krejčí
FAMUFEST 2000	17.	28.–30. dubna 2000	Divadlo Archa	Jiří Zykmund, Pavel Göbl, Jiří Málek a Zuzana Hajasová
FAMUFEST 2001 Nanečisto / Labyrint	18.	30.–31. května (nesoutěžní) a 8.–11. listopadu (soutěžní) 2001	Kino Aero a Divadlo Archa	Zuzana Hajasová, Jan Hlavsa a Pavel Berkovič
FAMUFEST 2002	19.	29. listopadu – 1. prosince 2002	Kino OKO	Šárka Oujezdzská a Lenka Čintalanová
FAMUFEST 2003	20.	7.–9. listopadu 2003	Švandovo divadlo	Martin Pošta
Famufest 21 „Udělej si to sám/a“	21.	11.–14. listopadu 2004	Divadlo Archa	Ondřej Zima, Michaela Ottová a Michal Wondreys
FAMUFEST 2005 Bez rozdílu věku	22.	3.–6. listopadu 2005	Divadlo Archa a Kino Atlas	Lukáš Karvánek a Marta Dudáková
FAMUFEST 2006 Mystifikace	23.	9.–12. listopadu 2006	Divadlo Archa a Kino Atlas	Pavína Kalandrová a Ladislava Souralová
Famu Fest	24.	8.–11. listopadu 2007	Divadlo Archa a Palác Lažanských	Daniel Strejc, Jana Vlčková a Milan Remáč
Famufest nulaosm OUTor IN	25.	6.–9. listopadu 2008	Divadlo Archa	Tomáš Hrubý a Bohdan Bláhovec
Famu fantomas Fest	26.	12.–15. listopadu 2009	Divadlo Archa	Michal Hogenauer a Markéta Jindřichová
FAMUFEST 2010 Rozmanitý	27.	11.–14. listopadu 2010	Bio Oko a NoD	Veronika Kůhrová a Martina Stránská
FAMUFEST 2011 Blízká setkání třetího druhu	28.	25.–27. listopadu 2011	Nová scéna Národního divadla	Kryštof Šafer, Robin Kvapil a Oldřich Havelka
FAMUFEST NOIR	29.	15.–17. listopadu 2012	Nová scéna Národního divadla	Štefan Címa a Julie Žáčková
FAMUFEST 2013 Na hladině	30.	13.–16. listopadu 2013	Divadlo Komedie a Palác Lažanských	Alžběta Gabrielová, Barbora Kamarytová a Alžběta Hocková
FAMUFEST 2014 Zprava Zleva	31.	26.–30. listopadu 2014	Kino Světozor a Dům U Minuty	Šimon Holý a Pavla Klimešová
FAMUFEST 2015 Exposed	32.	18.–22. listopadu 2015	Bio Oko, The Chemistry Gallery a AVU	Luboš Rezler, Kateřina Turečková a Martina Netíková
FAMUFEST 2016 <33	33.	23.–27. listopadu 2016	Bio Oko, Studio Hrdinů a Café Jedna (Veletřzní 69)	Laura Figurová a Mai Lan Nguyen
FAMUFEST 2017 INFERNO	34.	13.–18. listopadu 2017	Kino Světozor, Hybernská 4, Lucerna a FAMU	David Dittřich, Linda Pilková a Noemi Krausová
FAMUFEST 2018 MOSTY	35.	6.–10. listopadu 2018	Bio Oko, Kino AVU, Underground 36 a Letohradská 10	Adéla Boháčová, Barbora Skoumalová a Barbora Oravová
2019	Festival se z důvodu přesunu ročníku z podzimu na jaro nekonal.			
FAMUFEST 2020	36.	20.–24. května 2020	Kasárna Karlín a online	Beata Mrazíková a Daniel Bleha
FAMUFEST 2021 SPEKTRUM	37.	28. dubna – 4. května 2021	Autokino Strahov, Palác U Styblů a online	Agáta Kolářová, Julie Ondráčková a Ester Grohová
FF 38 S3TK8NÍ	38.	30. března – 3. dubna 2022	Kino Pilotů, Vzlet, SVĚT HUB, Café V Lese, BadFlash a Ankali	Hana Šormová a Johana Minářová
FAMUFEST 39 do naha!	39.	19.–23. dubna 2023	Bio Oko, Alfred ve dvoře, Klub Letka, Bike Jesus, Fuchs2 a La Fabrika	Eliška Brožová a Lukáš Procházka
FAMUFEST 40: Sítě	40.	6.–10. března 2024	Bio Oko, Alfred ve dvoře, Bike Jesus, Studio Hrdinů, Holešovičská Sachtla, Klub Letka a Ankali	Julie Martinková a Anna Horáková

Tabulka vychází z výstavy k třicátému výročí festivalu a je doplněna o informace, které vyplynuly z našich rozhovorů s pamětníky z řad bývalých organizátorů minulých ročníků. Na rozšířený přehled všech ročníků včetně porot či oceněných filmů se můžete podívat po načtení QR kódu v dolní části panelu. Pokud znáte nějaké informace, které nejsou v tabulce uvedené, můžete se o ně podělit na adrese:

vystavafamufest40@gmail.com

Děkujeme.

Na přehled minulých ročníků festivalu včetně oceněných filmů se můžete podívat zde:

TVŮRCI VÝSTAVY

Katedra filmových studií FF UK v Praze

Anna Fousková
Tereza Kasalová
Karla Klímová
Sára Kožucharova
Lolita Krajewska
Petr Lelek
Anna Michálková
Vilém Nachtmann
Zbyněk Neumann
Denisa Nováková
Adéla Semerádová
Rudolf Jan Suchý

Námět a pedagogické vedení Tereza Czesany Dvořáková

Autoři obrazového materiálu

Katedra fotografie FAMU

Barbora Švejnochová
Krisztina Kocsis
Benjamin Šoltész
Aurel Klimt
Filip Švácha
Isabella Šimek
Michal Krůl

Výtvarné řešení výstavy

Anna Vašičková
Filip Sajler
Hana Kubrichtová

Produkce výstavy **Katedra produkce FAMU**

Alžběta Urbanová
Tereza Havlová
Julie Martinková

Jazyková redakce Nikol Kuchtíčková

Poděkování Leila Basma Bohdan Bláhovec

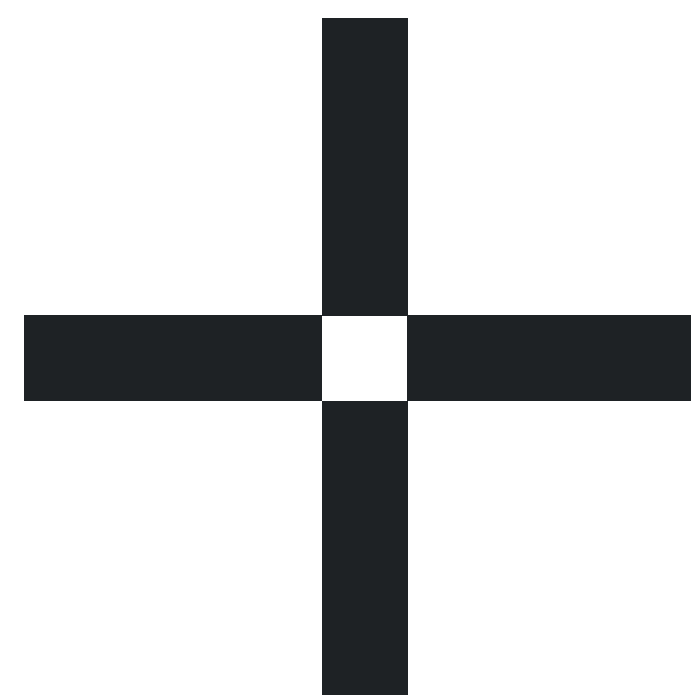
Kateřina Boušková
Vojtěch Cibulka
Stefan Cima
Slavomíra Compel'ová
Lenka Dvořáková
Laura Figurová
Pavel Göb
Tomáš Hájek
Karolína Hnětkovská
Anika Homolová
Anna Horáková
Radek Hylmar
Šárka Chlumská Oujezdská
Vít Janeček

Jakub Kadlec
Barbora Kamarytová
Lukáš Karvánek
Ester Kasalová
Pavla Klimešová
Aurel Klimt
Agáta Kolářová
Mariana Kopecká
Tereza Kozáková
Anna Kutíková
Veronika Kührová
Lucie Laváčková
Richard Malatinský
Iuliia Mamaeva
Václav Marhoul
Julie Marková Žáčková
Julie Martinková
Viktorie Maršová
Valerio Mendoza Guillén
Petr Nikolaev
Petr Oukropec
Martin Pošta
Luboš Rezler
Adéla Růžičková
Matteo Sanders
Barbora Skoumalová
Pavel Soukup
Olga Srstková
Pavel Strnad
Klára Suchá
Tomáš Šimon
a tým Studia FAMU

Benjamin Šoltész
Miloš Tomić
Tomasz Wiński
Sangeun Won
Daphne Youree
Petr Zapletal
Stanislav Zeman
Ruxandra Zenide
Ondřej Zima
Samuel Žáček

Zdroje

Archiv FAMU,
facebookové stránky
FAMUFESTu, katalogy,
plakáty a programové
materiály jednotlivých
ročníků festivalu, osobní
archivy Barbory Kamarytové,
Lukáše Karvánka,
Václava Marhoul, a
Pavla Strnada
a Jana Bernarda, webové
stránky Anny Gutové,
Lukáše Kijonky,
Jana Stuchlíka,
Martina Utíkala a projektu
Laboratory, programové
a další doprovodné materiály
jednotlivých ročníků
festivalu, výstava FF30

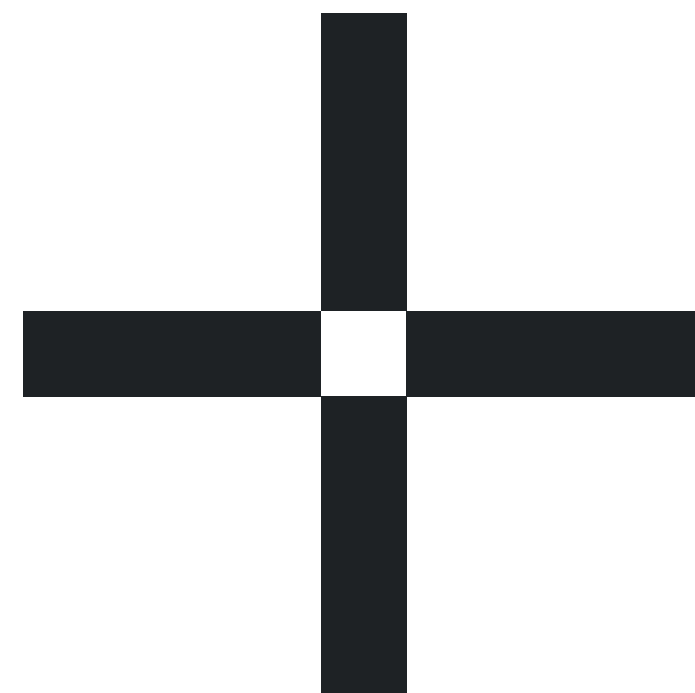

Mnoho informací o historii festivalu se nepodařilo dohledat. Můžete nám nějaké poskytnout?

Dejte nám vědět!

NA KOM TO STÁLO?

Pořídili jsme sérii rozhovorů s respondenty, které jsme podle jejich zjevného významu v historii festivalu. Na následujících panelech najdete úryvky z jejich vzpomínek.

Petr Nikolaev
(ročník 1983)

„Já jsem udělal film, který se jmenoval Praga kaputy regni. [...] Vlastně to bylo do určitý míry o něčem, co se ten režim snažil nějakým způsobem omezovat nebo potlačovat. A já jsem udělal film, který byl do jisté míry kultovní, nebo alespoň na té škole byl kultovní. Nicméně ti pedagogové to zkrátka neocenili, nebo to považovali za nebezpečí, vlastní ohrožení. [...] Takže já jsem byl podmíněně vyloučen a nakonec to dopadlo tak, že po domluvě s proděkanem Pecákem, který mi řekl: „Můžete tu zůstat [...], ale musíte si podat žádost o opakování ročníku,“ jsem ho poslechl a tak i učinil. [...] Asi o dva roky později, nebo rok a půl, se dělal ten první FAMUFEST. [...] No a nejenom, že se tam ten film promítnul, ale já jsem dostal tu hlavní cenu, tedy jako cenu za dokument.“

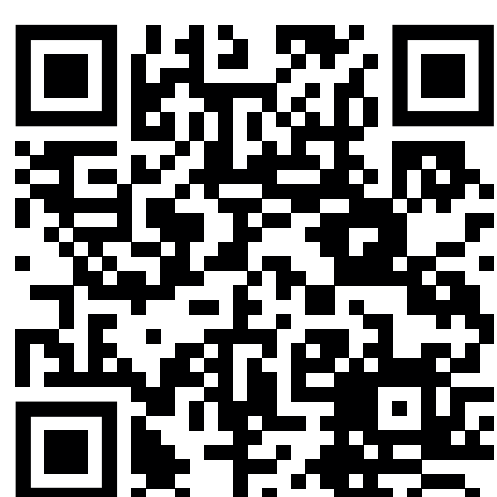
Václav Marhoul
(ročník 1983)

„Já jsem hned ten první festival produkoval. Začalo to tím, že jsme chtěli, abychom naše filmy, které točíme, [...] neviděli jenom my, ale aby se na ně dívala i široká veřejnost. Protože i ty další ročníky pak byly koncipované tak, že byly přístupné veřejnosti, Pražákům. Takže se to začalo dávat dohromady a nakonec jsme udělali dohodu s palácem Savarin. To bylo docela dost bizární. Šel jsem tam tehdy s Radkem Tobičkem, což byl asistent děkana Sklenáře. Vyhověli nám tam, byly tam tenkrát ještě promítací sály. A tak to bylo v březnu v roce 1983, myslím, když se uskutečnil ten první festival.“

Rozhovor s Petrem Nikolaevem
vedl Rudolf Jan Suchý,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

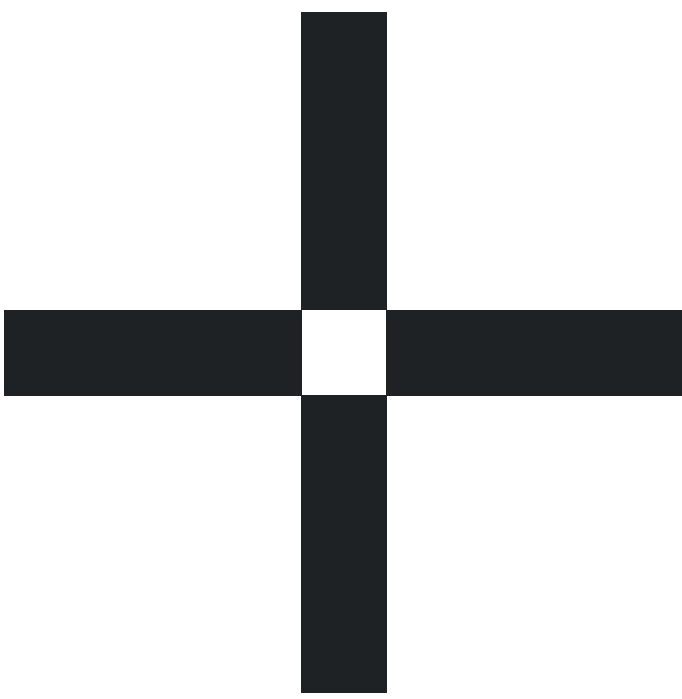

Rozhovor s Václavem Marhoulem
vedla Denisa Nováková,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

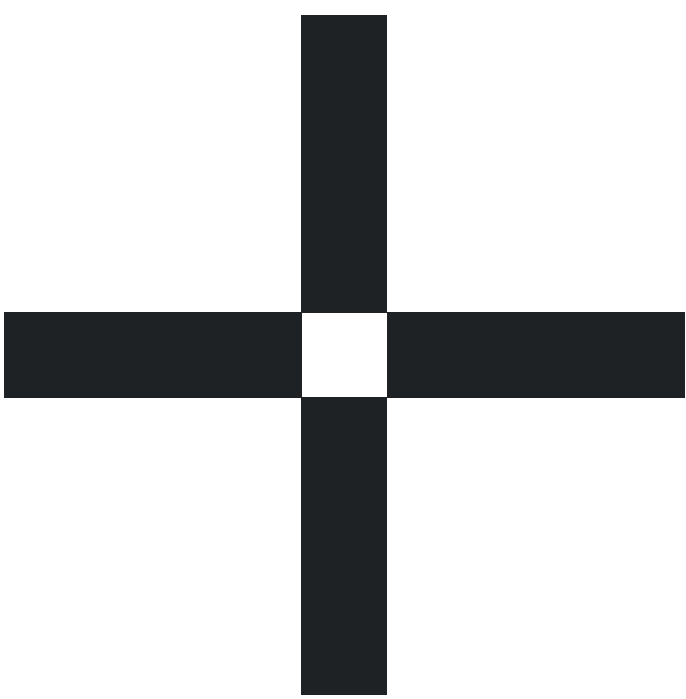
Petr Zapletal
(ročníky 1991, 1992 a 1993)

„(FAMUFEST – pozn.) je něco, co je strašně důležité pro tu školu. [...] Všichni tam vidí díla všech ostatních. Je to zkrátka nesmírně důležitá platforma, aby bylo vůbec zřetelné, co se tam (na FAMU – pozn.) děje, v jaké kvalitě to vzniká... Určitě by byly zajímavé i retrospektivy, aby současní studenti viděli to, co se dělo dřív.“

Stanislav Zeman
(ročník 1997)

„Jedna věc, o kterou jsme se snažili, jako inovaci, bylo, že naši učitelé nejsou jen učitelé filmu a těch jednotlivých řemesel umění, ale že vlastně, když je někdo umělec, tak by měl být umělec v čemkoliv. Taková trochu renesanční osobnost. Takže jsme udělali výstavu výtvarných děl těch filmových režisérů a ostatních tvůrců. Vědělo se kupříkladu, že Juraj Jakubisko je výtvarník, to asi málokoho překvapilo, ale obrazy Jaromíra Šofra třeba lidi tolik neznali a úplnou premiéru měl například dokumentarista Jan Špáta. Takže my jsme o některých ani nevěděli, že jsou výtvarníci, ale oni se pak začali udávat navzájem, tak jsme najednou měli celou řadu našich pedagogů jako výtvarníků. Dali dohromady kapelu, opět s Jaromírem Šofrem, rozhlasovou hru a videoportréty. Jakýkoliv návštěvník festivalu si mohl nechat natočit sám sebe na několik minut od Juraje Jakubiska, Jana Němce nebo Karla Vachka. Takže za takové věci, že jsme učitele dali do netradičních rolí, nás musím pochválit, to se nám povedlo.“

Vít Janeček
(ročník 1998)

„Každý pohled z jiné strany v poli toho filmu dává nějaký jiný pohled na tu věc a nutí nás uvažovat třeba o tom, jak fungují festivaly. To je něco, co nabylo mezitím jinou funkci, než mělo třeba v těch devadesátkách. Dneska už jsou festivaly mnohem větší součástí producentského prostředí, dřív to byla doména kritiků. První festivaly zakládali kritici, obsazovali poroty, byla to spíš praxe vytvářená kritiky. Dneska už je to mnohem víc nástrojem marketingu, pořád samozřejmě s tou ambicí hodnotit nějakou uměleckou úroveň a tak dál. Tak tohle, že si člověk uvědomí, co to prostředí v mikroskopickém měřítku je. [...] Občas se jdu na FAMUFEST podívat i teď. Před dvěma nebo třemi lety jsem byl ještě na škole (jako pedagog na FAMU – pozn.). Zdálo se mi, že se festival stal do jisté míry usedlejší. Od té doby, co se ustálilo, že FAMUFEST dělá jeden ročník produkce, je to předvídatelnější, organizačně uchopenější a je tam nějaký mentoring. Stalo se to mnohem větší součástí školy. Já si myslím, že my bychom si to tímhle způsobem tehdy absolutně nenechali vzít.“

Rozhovor s Petrem Zapletalem vedl Petr Lelek, prosinec 2023

Rozhovor v plném znění najdete zde:

Rozhovor se Stanislavem Zemanem vedla Sára Kožucharová, prosinec 2023

Rozhovor v plném znění najdete zde:

Rozhovor s Vitem Janečkem vedla Tereza Kasalová, prosinec 2023

Rozhovor v plném znění najdete zde:

Pavel Göbl
(ročník 2000)

„Ne, že bychom zrušili ceny, ale dávali jsme místo nich plyšové lah-
váče, abychom to jako shodili. Vy nejste ještě filmaři, jste učni, tak
se trochu vzpamatujte a dejte rypáčky dolů. A někdo z toho měl
srandu, někdo to bral a někdo se cítil dotčený. To jsme si naivně
mysleli, že to bude každému u prdele. Kupodivu nebylo. Já si pa-
matuji, že Jirka Lívanec to potkal někde v obchodě, dostal záchvat
smíchu a asi padesát jich koupil. A tak co jsme s nimi měli dělat?“

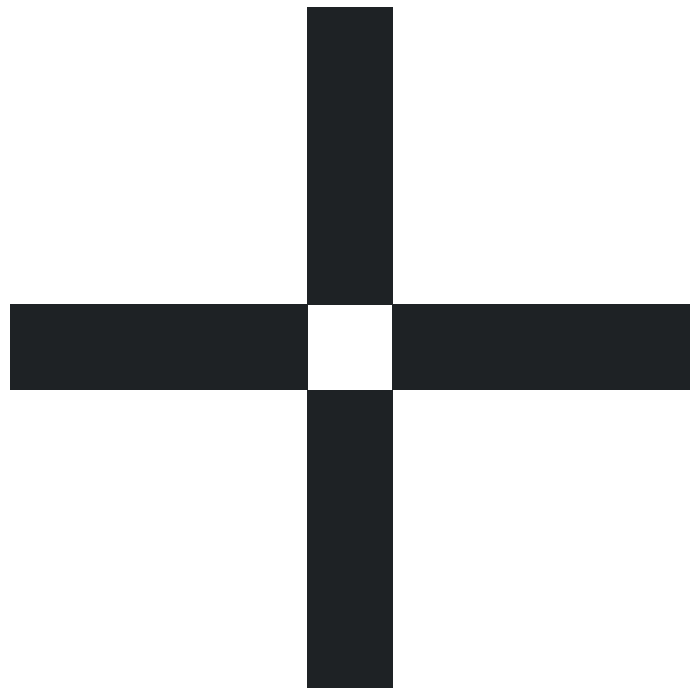
Barbora Kamarytová
(ročník 2013)

„Já ho (FAMUFEST – pozn.)
mám spojený s obrovským na-
sazením těch lidí. Pamatuji si, jak
jsme s organizačním štábem už
pak fungovali jak nějaká rodina,
která tam v té Komedii žije. [...] Myslím, že jednu noc jsme tam
snad i museli přespat, protože
jsme se nedostali domů, pros-
tě jsme nic nestíhali. [...] Úpl-
ně jsme se stali tím festivalem
samotným. A tohle jsou hezké
vzpomínky.“

„Myslím, že to byl takový kurz
krizové komunikace a asertivní
komunikace s lidmi, protože
opravdu občas bylo poměrně
náročné domluvit se a najít ces-
tu, jak dosáhnout něčeho za
poměrně omezených časových
i finančních prostředků. Takže
z toho jsem čerpala určitě dál
a čerpám do dneška.“

Lukáš Karvánek
(ročník 2005)

„Myslím si, že jsme nedosta-
li všechny finanční prostředky
tak, jak bývalo strandardní. Na
začátku jsme se trochu báli, což
byl i důvod toho handrkování se
o ceně Archy, jestli se vůbec do té
Archy finančně dostaneme. Pak
však přišla nabídka od nejmen-
ovaného výrobce tabákových
produktů. Zpětně si vybavuju,
že mi pak několik spolužáků vy-
čítalo, že jsem z toho festivalu
udělal matějskou pouť a zaprodal
to stánkům s cigárama, to byla
jedna skupina. Ta druhá skupina
byla nadšená, že za podpis papí-
ru, který nikdo nečetl, dostala
karton cigaret zdarma. Takže
tam byl takový rozpor. Nicméně
od tohoto okamžiku, proběhlo to
někdy ke konci léta, jsme věděli,
že finance máme už úplně vy-
řešené. Ale přišlo to samozře-
jmě už v době, kdy na té real-
izaci šetříte. Člověk dřel, držel
to pod víkem a najednou přišly
ty peníze, které nebylo skoro za
co utratit. Teď to přeháním. Ta
firma byla velmi silná v komu-
nikaci s hudebními skupinami
a kapelami, takže hodně těch
prostředků šlo tímto směrem.
Měli jsme asi dražší nebo kval-
itnější hudební produkci, která
mi tenkrát připadala jako neod-
myslitelná součást toho festiva-
lu. Zkrátka skončí projekce, sbalí
se židličky a začne koncert. Což
na nedávným FAMUFESTu, kde
jsem byl, takto nebylo.“

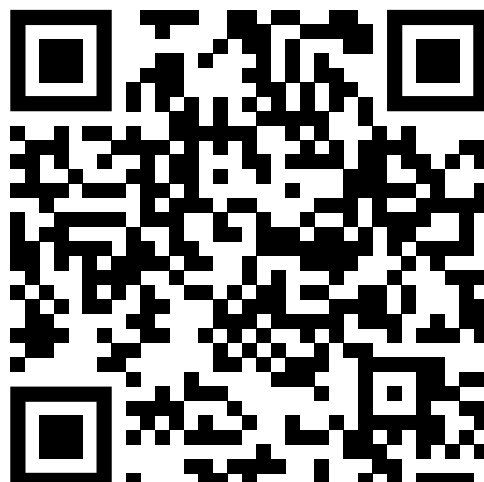
Rozhovor s Pavlem Göblem
vedla Sára Kožucharová,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

Rozhovor s Barborou Kamarytovou
vedla Karla Klímová,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

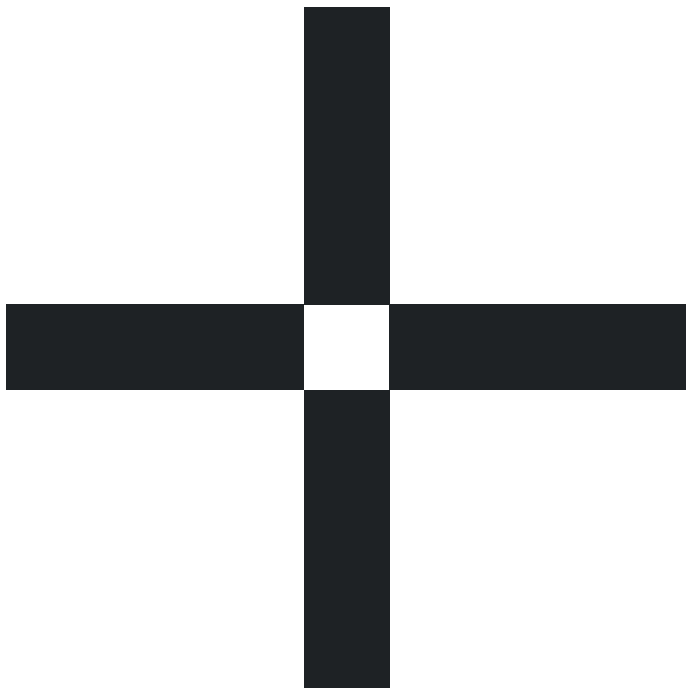

Rozhovor s Lukášem Karvánkem
vedla Tereza Kasalová,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

Barbora Skoumalová
(ročník 2018)

„Tématem byly mosty a myslím, že to trošku reflektovalo určitou atmosféru. Ilustrovalo to klasické rozdělení na dva tábory – jak na škole, tak ve společnosti. A my jsme to chtěli pojmout jako takové setkání, kam všichni přijdou a budou se tam cítit dobře. To byla taková vznešenější myšlenka. Také bylo skvělé, že se tam zapojila víc Katedra animace. […] Navíc jsme i objevovali trošku jiné prostory. Ten FAMUFEST se odehrával v Letohradské 10, což byl takový prostor bývalé tiskárny, který už pak nebyl tak moc využíván. To stejné se týkalo Undergroundu 46 na Tržnici, který už taky neexistuje. Takže se tak dohromady pospojovaly věci, které už třeba nejsou tolik využívané a které jsme chtěli probudit znovu k životu.“

Luboš Rezler
(ročník 2015)

„Nejraději vzpomínám na tu vizualitu. Snažil jsem se do toho fakt šlápnout. Na CASu (Centrum audiovizuálních studií – pozn.) jsem se hodně věnoval světelným instalacím, light designu a nějakým objektům. Všechno bylo červené, prosvítili jsme to červeným ne- onem. Na grafiku jsme tehdy oslovili primárně typografické stu- dio Heavyweight, které má dost velké renomé. Stojí za ním Honza Horčík a Filip Matějčíek, ti dělali tu vizuální identitu a udělali to svým fontem. Měl jsem moc rád Jamese Turrella, což je takový light arti- sta, pracuje se světlem v prostoru. My jsme taky pracovali se svě- tlem, s červenými gradienty, designovali jsme ty prostory tak, že si to všichni pamatovali, jak to bylo červené a výrazné.“

Viktorie Maršová
(ročník 2020)

„Byl tam hodně velký chtíč lidí po nějakých fyzických akcích, pro- to jsme měli i to téma setkávání. Já jsem to (covid – pozn.) moc nevnímala, naopak bych řekla, že to bylo spíš pozitivní. Na to ti partneři hodně slyšeli; že je to nějaká akce, na které se opravdu potkají lidi. Tohle covid přinesl a v mém departmentu to bylo fakt pozitivní.“

Rozhovor s Barborou Skoumalovou
vedl Rudolf Jan Suchý,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

Rozhovor s Lubošem Rezlerem
vedla Tereza Kasalová
a Rudolf Jan Suchý,
prosinec 2023

Rozhovor v plném
znění najdete zde:

Rozhovor s Viktorií Maršovou
vedla Denisa Nováková,
prosinec 2023

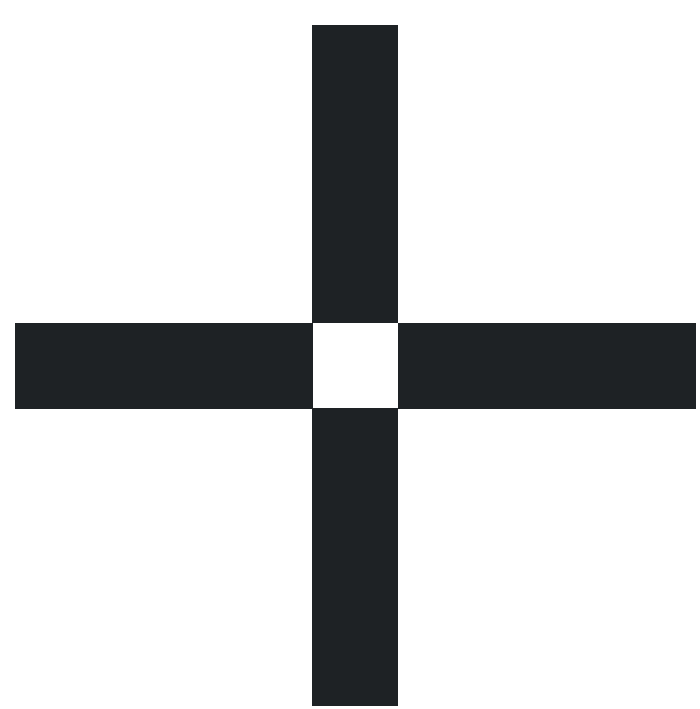
Rozhovor v plném
znění najdete zde:

MÍSTA KONÁNÍ

Asi málokterý filmový festival se odehrál na tolika místech jako FAMUFEST. Výběr místa konání byla a je jednou z nejdůležitějších okolností, které ovlivňují atmosféru každého ročníku. Lokality, kam se FAMUFEST vracel a která se svým programem objevoval, tvoří hustou síť po celé Praze. Na pozici hlavního prostoru se během čtyřicetileté historie festivalu vystřídalo přes dvacet míst od paláce Savarin (současný palác Sylva-Taroucca) přes Novou scénu Národního divadla až po Městskou knihovnu. Nejčastěji byl hlavní program zasazen do Divadla Archa.

Téma proměny místa konání jsme zpracovali formou fotografií objektů do tzv. festivalové ulice, která poukazuje na jejich rozmanitost. Síť podtrhuje putovní identitu festivalu – FAMUFEST přinesl svůj program na různorodá místa, která se tak na pár dnů stala centrem studentského filmu. Některé objekty změnilы svou podobu, název nebo jako projekční prostory zanikly zcela (kino Klub, kino Orlík). Specifickou lokalitu přinesl 37. ročník poznamenaný covidovou pandemií, odehrál se totiž v Autokině Strahov. To v náročném období umožnilo dostat alespoň blok vítězných filmů do prostoru (atypického) kina.

V posledních letech se festival nejčastěji odehrává v letenském Biu Oku, kam je hlavní program zasazen i letos. Výběr prostoru pro konání festivalu spoluutváří identitu jednotlivých ročníků. Každé místo může zároveň přitáhnout trochu jiný typ publika, rozmanitost prostor v průběhu let tedy poukazuje na vzniklé sítě a networking uvnitř i mimo kulturní odvětví filmu.

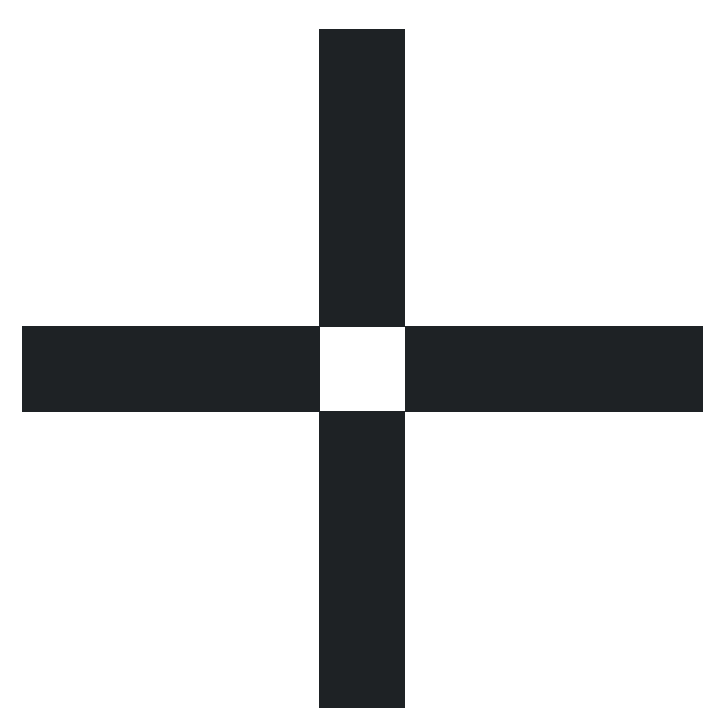

VÝVOJ VIZUÁLNÍ IDENTITY FESTIVALU

Na následujících čtyřech panelech jsme se pokusili zmapovat vývoj vizuální stránky festivalu, a to konkrétně udělovaných cen, katalogu a celkové vizuální identity.

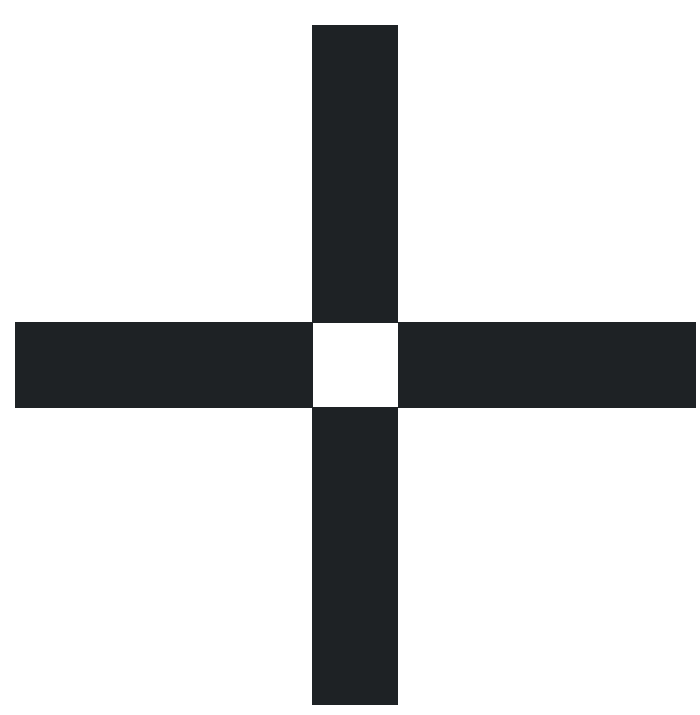
Vizuální identita odráží vývoj festivalu z mnoha hledisek – historického, politického, finančního. Festival prošel od svého vzniku v roce 1983 mnoha změnami a jeho vizuální identita je toho důkazem. První ročníky v podstatě žádnou vizuální identitu neměly, celých 13 let se udělovala stále stejná cena Maxim a do roku 1997 nevznikaly ani katalogy. První ročníky katalogů měly pouze informativní charakter, později byly řešeny konceptuálnější formou a pracovaly s vizuální identitou, která odráží téma daného ročníku. V 90. letech a na počátku milénia měly katalogy vzhled brožur, postupně se stávaly obsáhlejšími a pomalu začaly připomínat spíše katalogy s uměním. V prvních 20 letech historie festival tvořili převážně studenti FAMU. Nový pohled přináší postupem času mezioborová spolupráce s dalšími umělecky zaměřenými vysokými školami (UMPRUM, FUD UJEP a AVU).

OBDOBÍ 1983–1997

První období mapuje festival od jeho vzniku až do roku 1997. Ve svých počátcích byl Festival SUOČ (Festival studentské umělecké a odborné činnosti) semioficiální akcí, kterou pořádali studenti bez větší finanční podpory, proto z tohoto období neexistuje mnoho dochovaných materiálů. Zaměřili jsme se především na vzpomínky organizátorů vůbec prvních ročníků SUOČ. Jelikož se v 80. letech běžně nepoužíval malonákladový tisk, vizuální materiály vznikaly v ruce a v omezeném množství. Zřejmě jediné vizuální materiály, které se z tohoto období dochovaly, jsou plakáty, z prvního a druhého ročníku FAMUFESTu a také cena Maxim. Ta se udělovala po dobu 13 let. Maxim měl podobu lidského těla, takže se dobře držel a vítěz ho mohl bez problémů hrdě zdvihnout nad hlavu. Postava Maxima neměla ruce ani rysy v obličeji a do jisté míry se tedy podobala Oscarovi. Hrála také hlavní roli v první festivalové znělce. Po ukončení tradice udílení Maxima jsou ceny velmi různorodé.

OBDOBÍ 1998–2006

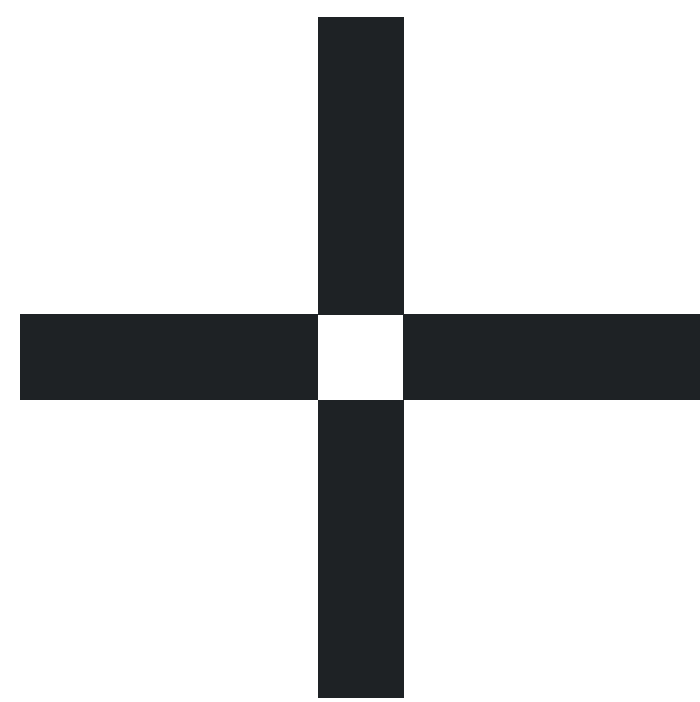

Ročníky Festivalu FAMU (později FAMUFESTu) konané mezi lety 1998 a 2006 znamenaly pro vizuální podobu FAMUFESTu určitou stabilitu. Festival postupně posiloval svůj status a vyvíjel se směrem k profesionálnímu festivalu. Narozdíl od pozdějších ročníků, které mají často výrazné hlavní téma propisující se do jejich vizuálu, si ale v tomto období udržel jakousi návaznost mezi ročníky. Ta je patrná například na vizuálu katalogů. Podoba katalogů se totiž co do velikosti, vzhledu, formátování a struktury měnila jen minimálně.

Navzdory zmíněné stabilitě tohoto období byl rok 1998 také prvním rokem, kdy se přestal používat původní Maxim od umělce Gabriela Štrby. Až na drobnou výjimku během let 2004 až 2006, kdy se Štrbův Maxim na chvíli vrátil, se tak podoba hlavní ceny začala každý rok proměňovat. Oproti pozdějším ročníkům se však stále udržovala návaznost na původního Maxima – hlavní cena se jmenovala pořád stejně a zároveň si zachovala i velmi podobný tvar.

„V podstatě to mělo základní prvky filmové ceny, to znamená takový ten falický tvar existoval, ale nebyla to napodobenina Oscara.“

Koncem 90. let byla také zavedena putovní soška od Františka Skály neboli Cena Jakuba Mejdřického, jejíž výhra sebou nese i finanční ocenění. Nicméně tato cena se po roce 2008 podle pamětníků ztratila.

OBDOBÍ 2006–2013

V tomto období začal festival postupně směřovat svou identitu k ucelené koncepci, která se propojila také s výtvarnou podobou – každý ročník se nesl v duchu jednoho konkrétního tématu. Téma se tedy začalo promítat i do podoby katalogů, cen a celkového vizuálního pojetí.

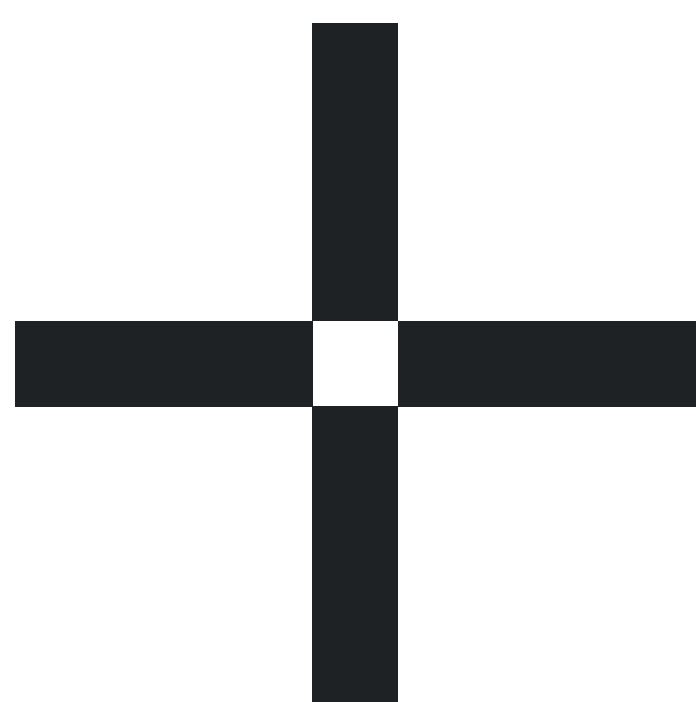
Roku 2006 přišly první změny. Udílel se ještě původní Štrbův Maxim, avšak vizuál ročníku již nabíral pomalu ale jistě na důležitosti a stával se i součástí ucelenější propagační strategie festivalu.

V roce 2008 byly ulice polepovány barevnými lepenkami s informacemi o festivalu, tým festivalu přestal udílet cenu Maxim a vznikla cena Kuře, kterou z latexu odlila Kateřina Bartošová. Fotografie této ceny se bohužel nepodařilo sehnat. V roce 2008 tedy došlo ke změnám strategie komunikace festivalu, které přetrvávají dodnes. Jednotlivé ročníky mají téma, které se stává jádrem festivalové koncepce. Téma je zároveň klíčovým zadáním pro výtvarné zpracování plakátů, znělek, katalogů i cen.

„My jsme si od začátku připravovali, že bychom chtěli, aby ten festival měl nějakou osobnost, nějakou fyzickou osobu, která by šla od znělky přes grafiku katalogu až po zahájení a vlastně i cenu.“

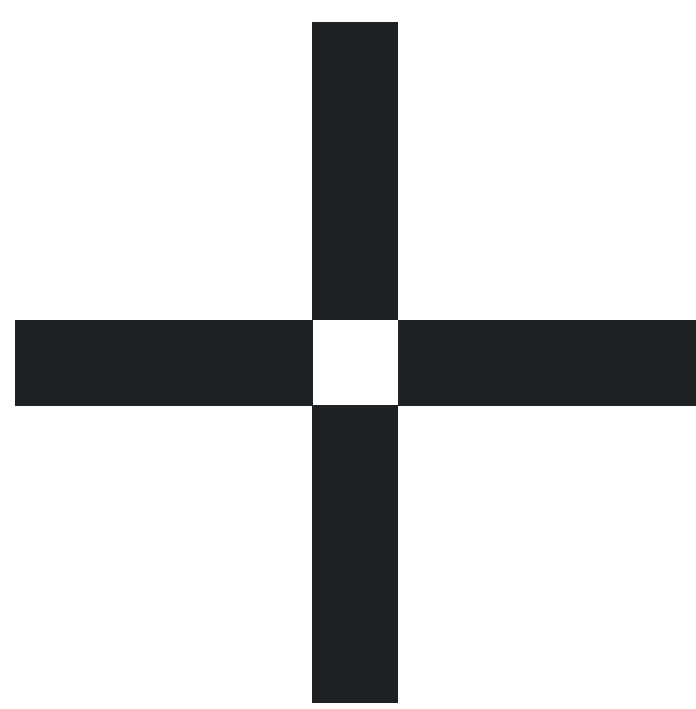
Michal Hogenauer v rozhovoru
pro ČT, 12. listopadu 2009

Od této doby už není podoba cen figurální, natož „oscarová“, jako tomu bylo u Maxima. Jde spíše o umělecké objekty, jako byla například černá krychle pro 29. ročník nebo popelníček z krabiček od filmového pásu udílený během 27. ročníku.

OBDOBÍ 2013–2023

V poslední dekádě má už každý ročník stabilně svou vlastní koncepci, úzce propojenou nejen s vizualitou, ale také s programem festivalu. Rozmanitost témat jsme se rozhodli ilustrovat na ročnících FF30, FF35 a FF37.

FF30 Na hladině

„Základní myšlenkou FAMUFESTu Na hladině je symbolika vodní hladiny jako plochy odrážející okolní dění. Zobrazuje se na ní aktuální skutečnost a jevy bezprostředně se odehrávající v její blízkosti.“

„Na hladině se zrcadlí naděje, že i přes soudobé problémy společnosti, se nenacházíme pod vodou, ale stále balancujeme a snažíme se ze všech sil udržet.“

FF35 Mosty

„Most je klíčová stavba v celém společenském kontextu – postavením mostu vytváříme nové cesty mezi dvěma odlišnými elementy. Na mostech se psaly dějiny, vztahují se k nim pověsti, jde o místa bojů. Most jakožto architektonický prvek, který musí být dokonale funkční, zároveň však s estetickými nároky. Most stojí na pilířích, které všechny musí být bezchybné. Obdobně funguje nejen tvorba filmu, ale i festivalu. Když jedna část selže, je nepříznivě ovlivněn celek. Most spojuje – fyzicky i obrazně. FAMUFEST 2018 by měl být také takový. Jeho cílem je propojovat generace, prostředí uměleckých škol a v neposlední řadě FAMU s širokou veřejností.“

FF37 Spektrum

„Jsem pestrost. Jsem duha, tma, rozbřesk, soumrak i první letní bouřka. Jsem sbírka figurek slonů i regál se sladkostmi ve večerce. Jsem osvětlené okénko osmičky i nezvratná nálada vrátného v Lažanu. Jsem kufřík na výtvarku s temperami, voskovkami a svačinou z předvčerejška, jsem zablácená klouzačka v parku. Jsem fair trade kávička ze třetího i turek a cígo na katedře, jsem poslední panák v Kotvě i první kafe ve Slavii, jsem páteční večer a dokonce i sobotní ráno. Jsem novotvar i archaismus. Jsem všechno, co může nabídnout život.“

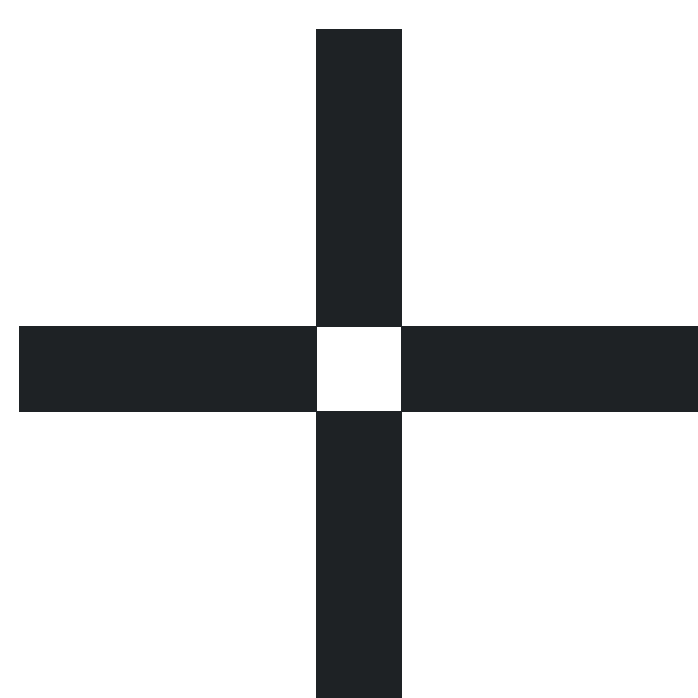
CO ZNAMENÁ ČESKÁ STUDENTSKÁ CENA V ZAHRANIČÍ?

Zahraniční studenti vzpomínají na FAMUFEST různě. Ze vzpomínek vybíráme:

„Nikdy jsem nečekala, že v Praze bude takový zájem o mou tvorbu, o mou kulturu a o to, jak se na ni dívám já. Vyhrát cenu bylo super a postrčilo mě to dál.“

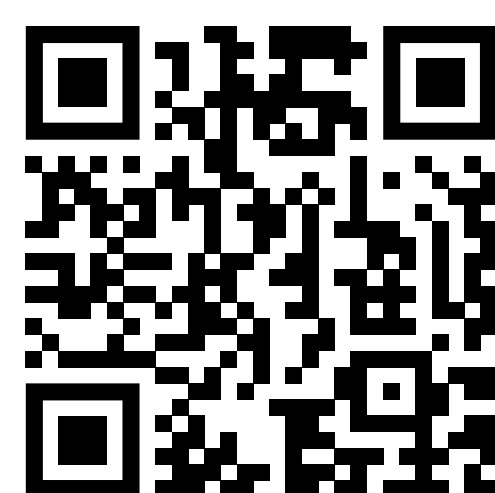
Leila Basma
(FAMU, Katedra režie,
oceněna v roce 2022)
Týros, Libanon Soul,
Jižní Korea

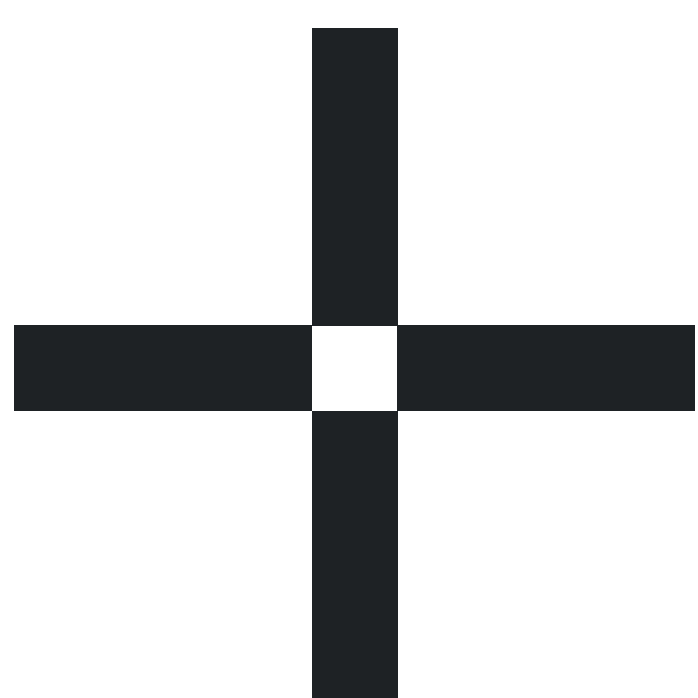
„Vůbec si nepamatuji, že bych dostala nějakou cenu, i když z toho mám samozřejmě radost. Vážně by mě zajímalo, za co jsem ji vlastně dostala. Přejde mi legrační, že jsem přijela do Prahy pracovat na projektu o paměti, aniž bych si na tohle vůbec pamatovala. Ale vy jste mi to teď připomněla a za to díky!“

Daphne Youree
(Zahraniční program FAMU,
Katedra fotografie,
oceněna v roce 1993)
New York, USA

Tyto rozhovory v plném
znění najdete zde:

„Myslím, že to, že jsem na FAMUFESTu dostal cenu, hodně pomohlo mému kariéře. Přitáhlo to ke mně pozornost a získal jsem spoustu kontaktů, oslovila mě pak spousta lidí a firem mimo FAMU. [...] FAMU je asi něco jako moje rodina a dalo by se říct, že FAMUFEST je jako takový ten bláznivý super strýček, kterého všichni v rodině máme a na kterého se každý rok těšíme.“

Valerio Mendoza
(FAMU International,
Directing Cinema
and Digital Media program,
oceněn v roce 2013) Karakas,
Venezuela

„Dostal jsem cenu v roce 2010 [...] a na to mám krásnou vzpomínku. Cenu jsem dostal od Ivana Zachariáše a v té době to byl pro mě ten pocit – wow, jsi prostě nejlepší.“

Tomasz Wiński
(FAMU, Katedra režie,
oceněn v roce 2010) Varšava,
Polsko

„Myslím, že FAMUFEST je víc než jenom školní filmový festival.“

Sangeun Won
(FAMU, Katedra animované
tvorby, oceněna v roce 2015)
Soul, Jižní Korea

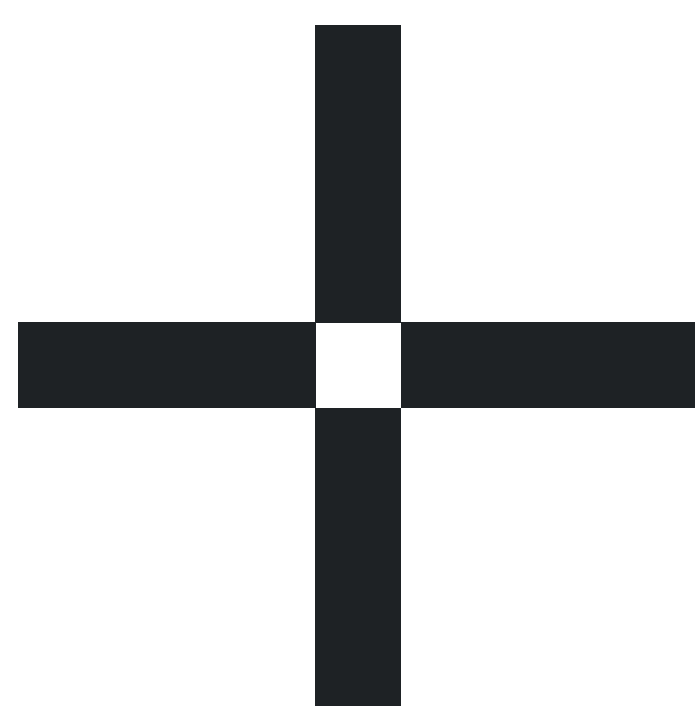
„Vybavuji si FAMUFEST jako velkou párty. Závrať, studenti, film. Všechno bylo o level výš, než byly festivaly, které jsem zažil v Srbsku. A já jsem to miloval.“

Miloš Tomić
(FAMU, Katedra animované tvorby,
oceněn v roce 2007)
Bělehrad, Srbsko

JAK FAMUFEST VIDÍ FAMU?

Cílem výstavy bylo mimo jiné zahrnout pohled co možná nejrozmanitější skupiny současných studentů FAMU. Zeptali jsme se tedy napříč katedrami, jaká je jejich zkušenost s festivalem a jak ho vnímají.

Co pro Vás osobně FAMUFEST asociuje? Co pro Vás znamená?

„Pro mě a myslím, že i pro většinu studentů, je to místo, kde se lidi – ať už se jedná o studenty, pedagogy či veřejnost – můžou potkávat a popovídat si s tvůrci i mezi sebou o filmech, které viděli. Mnohdy jsou totiž filmy, uvedené na FAMUFESTu, k vidění pouze na klauzurách. Takto jsou v rámci festivalu zpřístupněny každému, kdo o ně má zájem.“

Adéla Růžičková, Katedra produkce

„Možnost vidět filmy spolužáků a získat přehled o výstupech z jednotlivých kateder. Také je to místo, kde se naráz sejdou všichni spolužáci a mohou diskutovat o jednotlivých filmech. Festival je však pro mě spojen i s úzkostí, která souvisí se soutěživostí v jednotlivých kategoriích a porovnávání filmů se spolužáky. FAMUFEST byl pro mě příjemnější, když jsem se účastnila jako divačka.“

Kateřina Boušková, Katedra režie

Máte nějaké nápady, jak by se Vaše katedra mohla zapojit jinak či více?

„Uspořádáním zvukového workshopu či diskuse v rámci off-screen programu, realizací, zvukové výstavy, kde by byla prezentována pouze zvuková cvičení.“

Vojtěch Cibulka,
Katedra zvukové tvorby

„Katedra by mohla organizovat výstavu společně s Katedrou fotografie, jako tomu bylo v dřívějších letech.“

Karolína Hnětkovská,
Centrum audiovizuálních studií

„Myslím, že je tato propagace ideální. Nevím však, zda je o to na naší katedře skutečný zájem. Lidé řeknou, že by rádi, ale nemají pak moc času se na tom podílet. To je můj názor.“

Ester Kasalová,
Katedra animované tvorby

Co Vás na účasti na FAMUFESTu baví? A co nebaví?

„Baví mě setkávání se s ostatními spolužáky, sdílení našich zkušeností, sledování filmů. Před rokem jsem taky vyhrála jednu cenu a byla jsem opravdu vděčná, protože mi díky voucherům bylo umožněno využívat techniku v Biofilms, zajít si do sauny a 10 000 Kč od fondu školy.“

Olga Srstková,
Katedra dokumentární tvorby

„Mám rád, že je program variovaný, tedy alespoň loni byl. [...] Také mě mrzí, že není možné stihnout všechny akce, které se zároveň odehrávají, což je však u takto velké akce samozřejmé.“

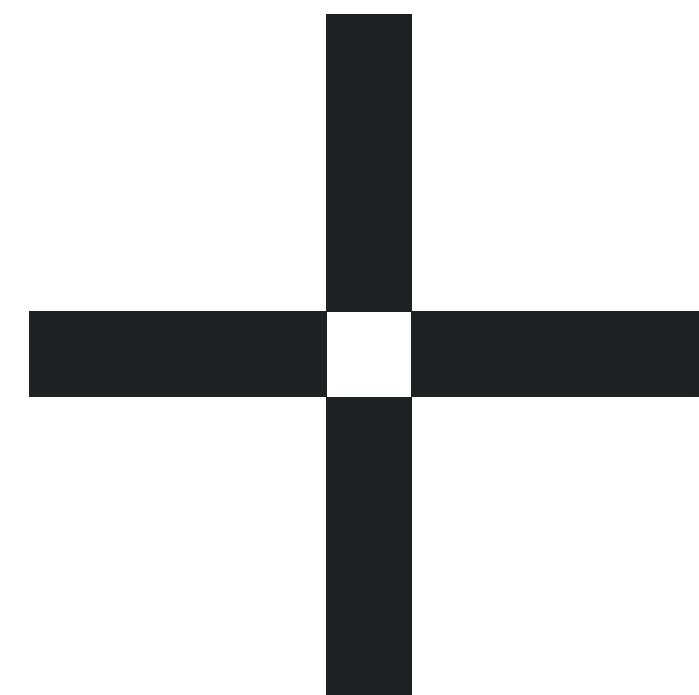
Tomáš Hájek,
Katedra scenáristiky a dramaturgie

Kolik cen si ročně studenti Vaší katedry odhadem z festivalu přinesou? Má to pro katedru a její studenty nějaký význam?

„Má to význam myslím srovnatelný jako pro další studenty školy. Jde o cenu, která je v kompetitivním prostředí FAMU v přemýšlení studentů důležitá, což teď hodnotím s odstupem. Přišlo mi ale vždy zajímavé a pro naši katedru povzbudivé, když hlavní cenu vyhraje film ze stříhu.“

Tereza Kozáková,
Katedra stříhové skladby

VÝSTAVA VE VÝSTAVĚ

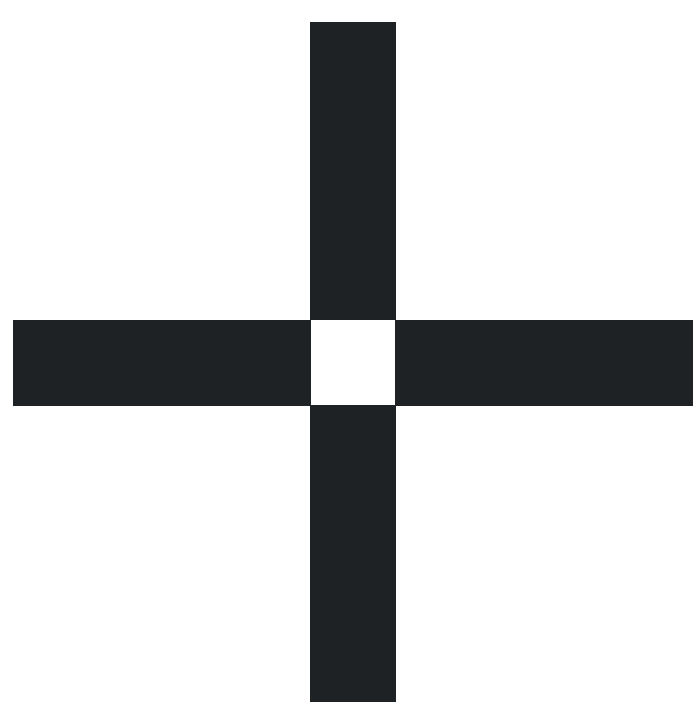

V roce 2013 proběhla k příležitosti 30. ročníku FAMUFESTu jubilejní výstava. Její tvůrci nashromáždili informace o všech předešlých ročnících festivalu a na třiceti panelech zdokumentovali jeho historii. Organizátorka výstavy Bára Kamarytová nám poskytla rozhovor, ve kterém blíže nastiňuje okolnosti jejího vzniku.

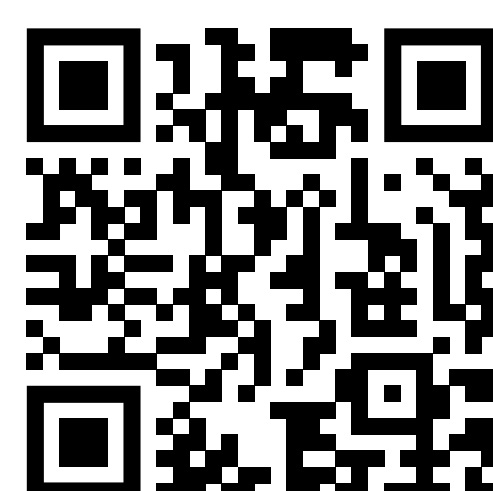
Bára Kamarytová
(30. ročník, 2013)

„Ta potřeba udělat tu výstavu nebyla na začátku nějakým nápadem dělat výstavu, ale byla spíše potřebou zjistit odpověď na otázku, kolikátý ročník FAMUFESTu děláme. Vyhráli jsme soutěžní návrh s FAMUFESTem Na hladině a chtěli jsme k němu dát pořadový ročník, jenže jsme nevěděli, kolikátý ročník jsme. Začali jsme zkrátka postupně hledat v předchozích ročnících, jedním za druhým, jaká ta čísla jsou, jenže jsme začali zjišťovat, že se ta čísla liší. A že se nedá úplně jednoznačně říct, kolikátý ročník jsme my. Ale dopočítali jsme se k tomu, že bychom měli být třicátý, což nám v tu chvíli dávalo nějaký radostný pocit, že můžeme udělat něco jubilejního, něco výjimečného a pojmout to celé třeba trochu více pompézně. Avšak nic nebylo stoprocentně jisté. Takže nám nezbyvalo nic jiného než jít – i když už jsme počítali s tím, že musíme být třicátý ročník – a opravdu si ověřit, jestli to tak je. A když už jsme začali hledat a shromažďovat všechny materiály, v nějaký moment, což bylo opravdu pár týdnů před festivalem samotným, jsme si řekli – pojďme z toho udělat výstavu.“

„My jsme chtěli dát dohromady všech těch třicet ročníků. Chtěli jsme vědět, jaký měly název, protože FAMUFEST ho v průběhu let měnil. Můj ročník ho tehdy vnímal jako FAMUFEST, ale v průběhu hledání jsme zjistili, že FAMUFEST není název, který byl používán vždycky. Byly tam názvy Festival FAMU (pak se to vlastně diverzně otočilo), SUOČ a pak tam byly ještě jiné. Zkrátka cílem bylo dát dohromady název daného ročníku, číslo, ideálně datum, místo konání a pak se zkusit dobrat k filmům, které tam byly. Pokud ten ročník byl vítězný, tak dát dohromady i ty filmy, případně nějaký tým a tvůrce daného ročníku. Ale většinou to, co z toho vypadlo, což byl takový archeologický rešeršní průzkum, bylo, že jsme dali dohromady alespoň ty vítězné filmy.“

Rozhovor s Bárou Kamarytovou
vedl Vilém Nachtmann,
prosinec 2023

Tyto rozhovory v plném
znění najdete zde: